

EL 9 NOU

Un home de 61 anys ha mort al parc de la Serralada Litoral, en terme de Santa Maria de Martorelles, pel tret d'un caçador de senglars. L'home mort estava collint pinyes amb els permisos corresponents, els mateixos de què disposava la batuda organitzada per la Societat de Caçadors la Marta. L'autor del tret, de 54 anys, està acusat d'homicidi imprudent. L'endemà del sinistre més d'un centenar de persones a Santa Maria van participar en una concentració de dol per la víctima i de rebuig a la caça al seu municipi.

El perill de les armes de foc al bosc

L'accident de Santa Maria torna a posar en qüestió l'activitat de la caça i la seva convivència amb uns entorns forestals cada vegada més pressionats per una societat urbanitzada. El que per a alguns no és res més que una activitat que hauria de desaparèixer per motius animalistes i de sentit no-violent de l'existència, per a uns

altres es tracta d'una activitat tradicional, que es considera un esport i que fa un servei mediambiental, com ara el control de senglars o conills, dos exemples d'autèntiques plagues per als pagesos.

No és senzill prendre postura per un dels dos bàndols, però tampoc no es pot amagar el cap sota l'ala quan hi ha víctimes mortals pel mig.

Segons els experts, arreu de l'Estat espanyol es disparen uns tres milions de bales cada any i uns 150 milions de cartutxos. I aquí és on rau el problema: les armes de foc. Mai no s'hauria de perdre de vista que aquestes armes les carreguen els caçadors i que massa sovint s'obliden de descarregar-les o d'assegurar-les amb els mecanismes de

seguretat. Igual que no es fa prou cas d'aquell adagi dels vells caçadors que diu que "l'animal que s'escapa –per aquestes prevencions– segur que serà bo per a una prope-ra cacera". L'incompliment de les normes, la manca de prudència amb les armes i disparar sense tenir definida una peça són els motius de la immensa majoria d'accidents. Sense caure en la seva criminalització –els caçadors tenen raó quan es queixen que el públic no fa prou cas de les senyalitzacions d'una cacera–, la Generalitat faria bé d'exigir més formació i més rigor a l'hora de cursar o renovar llicències de caça.

GRISelda ESCRIGAS

Incívics

Ramon Font
Advocat
www.ramonfont.cat

Els hauria de caure la cara de vergonya, però com que no en tenen no passarà. Ans al contrari, tal com hem anat veient, la majoria no només no es disculpen, sinó que encara treuen pit i consideren del tot encertada, correcta i, fins i tot lloable, la seva manera de fer. I el que és més trist encara, molts dels seus els excusen i els hi riuen la gràcia. Patètics. Tots plegats són una colla de patètics lamentables. Però això sí, a petita, mitjana o gran escala, manen. Ens manen. I alguns, manen molt. Ja veieu en quines mans estem.

Parlo, evidentment, de tots aquests incívics, per dir-ho de manera suau, que aprofitant el seu càrrec o la seva posició, s'han injectat la vacuna –algun, inclús emportant-se-la a casa–, saltant-se tots els protocols, totes les llistes i tot el *sursum corda*. Des de generals de l'exèrcit fins a eclesiàstics o directius de fundacions o entitats públiques, passant, com no podia ser d'altra manera, per polítics de tota mena, siguin consellers, alcaldes o simples regidors.

I encara que des de les més altes instàncies governamentals es recrimini aquesta actitud amb la boca petita, gairebé *sotto voce*, i se'ls renyi, apel·lant a una suposada "dignitat i ètica", és evident que no n'hi ha prou. A tota aquesta gent no només se'ls hauria de destituir immediatament dels seus càrrecs, sinó que se'ls hauria d'expulsar i foragitar dels partits i/o de les entitats o institucions a què pertanyin. I, endemés, se'ls hauria de sotmetre a

l'escarni públic, per avís de navegants, i enviarlos a fiscalia, com a presumptes delinqüents, per esbrinar si la seva actitud pot ser constitutiva d'un il·lícit penal.

Però que ningú no pateixi, perquè no passarà. Almenys en la immensa majoria dels interfectes. Malauradament, en aquesta societat tan banal en la qual vivim, aquesta mena de coses sembla que ja formen part d'aquesta *nova normalitat* que fa uns mesos ens van anunciar a bombo i platerets. Com tampoc no passarà que algú es faci responsable de la mala gestió. Perquè en el fet també hi ha mala gestió, i molta.

Indigna el desvergonyiment d'aquests incívics. Però a alguns encara ens indigna més l'actitud mostrada per la majoria de partits, entitats o institucions a les quals pertanyen. Destitucions? Pràcticament cap. I si se n'ha fet o se'n fa alguna, s'ha fet o es farà procurant no perjudicar gaire el cínic. Només faltaria. Si en algun moment s'ha de fer veure que s'emprèn alguna acció per intentar quedar bé davant d'allò que, eufemísticament, en diuen *l'opinió pública*, ja es cuidaran que vagi acompanyat d'una bona recompensa, que li atorgaran més endavant i de forma mig amagada, amb nocturnitat i traïdoria, com sol ser habitual. Sempre s'ha de recompensar el sacrifici, malentès, del company. Forma part de les regles del joc. Del seu joc.

Però això no obsta que, des del meu criteri, consideri els diferents càrrecs directius que actuen d'aquesta manera amb els incívics a qui protegeixen, com a col·laboradors necessaris de la malifeta

Indigna el desvergonyiment dels incívics que s'han vacunat. Però encara indigna més l'actitud dels partits o entitats als quals pertanyen

i a tots els seus correligionaris que ho toleren passivament, sense alçar la veu, sense dir res, com a còmplices.

Tot plegat doncs, ve a ser un altre esglaó al qual s'enfila, des de fa temps, una societat en vies de descomposició. Una societat on el cinisme, l'egoisme, l'individualisme, la insolidaritat i el desvergonyiment s'instal·len cada cop amb més força, dalt de tot de l'escala de valors de les persones, a despit de l'ètica i la solidaritat que cada dia van més escasses.

Perquè, certament, ben poc es pot esperar d'una societat que permet, sense que passi res, que el president de la Conferència Episcopal Espanyola, el cardenal de Barcelona senyor Juan José Omella, digui, en referència a tot això: "*Desgraciadamente, España es el mundo de la picaresca desde siempre ¿verdad?*" (ho transcriu com ho va dir ell).

No cal pas dir res més. Monsenyor ho ha deixat ben clar. Ho podem reduir tot a una gracieta, perquè la picaresca ho justifica tot. I si no n'hi ha prou, ho fa la gosadia o el poder mal entès. I després, la desmemòria de la ciutadania ho acabarà d'enllestir.

Tot això és un despropòsit del principi al final. Ho és fins al punt que, com diu la Gemma Pasqual i Escrivà, a la frase amb que va titular un dels seus articles: "M'hi jugo una *birra* que els Borbons ja s'han vacunat." Jo també me l'hi jugo. País!

P.S. Quan ja havia acabat l'article, s'ha conegut la notícia que confirma la meua tesi. La ministra de Defensa ha premiat el general de l'aire Miguel Ángel Villarroya, nomenant-lo membre de l'Assemblea de la Reial i Militar Ordre de Sant Hermenegildo. Al dimitit general Villarroya, que s'havia vacunat d'amagat, aprofitant-se del seu rang i del seu càrrec de cap de l'Estat Major de Defensa i que per tant, al meu entendre, és un dels més grans incívics i mereixedor de ser expulsat de l'exèrcit, se'l premia amb una orde reservada als militars que han fet gala de la seva "constància en el servei" i que han mantingut una "conducta irreprotxable" [sic]. És evident que ells no tenen vergonya, però a mi aquestes coses em provoquen nàusees.